

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 sierpnia 2016 roku (znak (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 5 sierpnia 2016 roku o przeliczenie podstawy wymiaru, przeliczył emeryturę M. K. (1) od 1 sierpnia 2016 roku, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury M. K. (1) zastosowano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 56.94 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 56.94 % przez (...)77 zł, tj. kwotę bazową wyniósł 673.47 zł. Podstawa wymiaru od 1 marca 2016 roku po waloryzacji wyniosła 1430.97 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 42 lata, 10 miesięcy okresów składkowych oraz 1 miesiąc okresów nieskładkowych. Świadczenie wynosiło od 1 sierpnia 2016 roku 1400.85 zł. Do emerytury przysługują: dodatek pielęgnacyjny w kwocie 208.67zł, ryczałt energetyczny – dodatek kompensacyjny w łącznej kwocie 197.35 zł oraz dodatek kombatancki w kwocie 208.67 zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1 792.46 zł

(decyzja – k.119 akt ZUS)

W dniu 26 września 2016 roku M. K. (1) złożyła odwołanie wskazując, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych przy ponownym przeliczeniu emerytury przyjął zaniżony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia. Wnioskodawczyni podniosła, że przed Sądem Okręgowym było prowadzone postępowanie w sprawie o sygn. U 1233/12 dotyczące jej emerytury oraz jej wysokości, w którym Sąd wyrokiem orzekł, iż podstawa wymiaru jej świadczenia wyniosła 54,71 %. W zaskarżonej decyzji organ rentowy podniósł jej wskaźnik do 56,94 % bez wskazywania z czego on wynika. W ocenie wnioskodawczyni biorąc pod uwagę wysokość emerytur jej dawnych współpracowników, którzy byli przesłuchiwanymi jako świadkowie w powołanej sprawie przed Sądem Okręgowym w Łodzi, podstawa wymiaru jej emerytury została znacząco zaniżona. Nie zostały uwzględnione nowe fakty, tj. legitymacja ubezpieczeniowa, w której na stronie 83 wskazana jest wysokość zarobków w roku 1969. Ponadto wnioskodawczyni podniosła, że nie został powołany biegły, który mógłby na podstawie legitymacji związków zawodowych określić wysokość wynagrodzenia za pracę w oparciu o odpowiednie składki członkowskie. ZUS otrzymał od wnioskodawczyni nowy dokument w postaci legitymacji ubezpieczeniowej. Wnioskodawczyni jest również w posiadaniu legitymacji Związków Zawodowych, w której odnotowane były opłacane składki członkowskie. Wysokość składki członkowskiej wynosiła 1 % dochodów brutto. Powyższe stanowi uzupełnienie brakujących poprzednio dowodów, wobec czego wnioskodawczyni wniosła o ich uwzględnienie.

(odwołanie – k. 2)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie powtarzając argumentację z zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na podstawie złożonego wniosku o ponowne przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia oraz załączonej do wniosku legitymacji ubezpieczeniowej dokonał pełnej analizy znajdującej się w posiadaniu Oddziału dokumentacji i na jej podstawie dokonał stosownego przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia decyzją z dnia 24 sierpnia 2016 roku o przeliczeniu emerytury. Dokonując przedmiotowego przeliczenia uwzględniono m.in. faktycznie uzyskane wynagrodzenia za pracę na podstawie przedłożonej legitymacji ubezpieczeniowej za rok 1969 w kwocie 28.664 zł oraz potwierdzenia przez Wydział (...) i Składek, a także kwoty minimalnego wynagrodzenia za okresy pozostawania w stosunku pracy, za które nie zostało udokumentowane. Obecnie ustalono najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wynoszący 56,94 % (1956, 1963, 1967, 1969, 1971, 1979 – 1981, 1984 – 1988, 1991 – 1997).

(odpowiedź na odwołanie – k. 4)

Pismem z dnia 22 marca 2017 roku pełnomocnik wnioskodawczynie sprecyzował odwołanie wskazując, że wnosi o uwzględnienie wskaźnika obliczenia podstawy wymiaru świadczenia w wysokości 90,92 %, który to wskaźnik uwzględnia kwoty zapłaconych składek zgodnie z wpisami w legitymacji związkowej o wysokości składek członkowskich za okres od 1.01.1957 r. do 31.08.1959 r. oraz od 1.10.1959 r. do 30.04.1970r., a także kwoty z angaży za okres od 1.06.1976 r. do 31.01.1979 r.

(pismo pełnomocnika wnioskodawczynie k.34)

Na posiedzeniu jawnym w dniu 11 kwietnia 2017 roku pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

(stanowisko pełnomocnika wnioskodawczynie oraz pełnomocnika organu rentowego – protokół z dnia 11 kwietnia 2017 roku k. 37 – 38)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. (1) urodziła się w dniu (...).

(bezsporne, a nadto wniosek o emeryturę – k.1 – 2 akt ZUS)

Od 20 grudnia 1954 roku do 12 grudnia 1956 roku M. K. (1) była zatrudniona w Zakładzie (...) w Ł. w pełnym wymiarze godzinowym na stanowisku szwaczki.

(świadczenie pracy – k. 4 akt ZUS)

Od 13 grudnia 1956 roku do 31 stycznia 1979 roku wnioskodawczynie była zatrudniona w Zakładzie (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku

- szwaczki – od 13 grudnia 1956 roku do 31 lipca 1978 roku oraz

- brygadzystki – od 1 sierpnia 1978 roku do 31 stycznia 1979 roku.

Wnioskodawczynie otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 16,50 zł za jedną rob/godz, premię regulaminową oraz dodatek stażowy w wysokości 15 %.

(świadczenie pracy – k. 5, 47 akt ZUS)

W Zakładzie (...) w Ł. wnioskodawczynie zatrudniona na stanowisku brygadzystki szwalni uzyskiwała premię regulaminową, premię do 40 %.

(angaż z dnia 1 sierpnia 1978 roku oraz karta obiegowa wewnętrznych przesunięć – k.46 akt ZUS)

Od 1 lutego 1957 roku do 31 sierpnia 1959 roku oraz od 1 października 1959 roku do 31 września 1973 roku wnioskodawczynie była członkiem związków zawodowych i z tego tytułu odprowadzane były co miesiąc składki, których wysokość ustalał Krajowy Zjazd Delegatów. Składki były odprowadzane w oparciu o listy płac. Na pierwszym Zjeździe w 1945 roku Związek Zawodowy (...) w Polsce ustalił wysokość składki na poziomie 1 % poborów brutto. Wysokość składki była utrzymywana przez cały późniejszy okres na tym samym poziomie tj. 1 % wynagrodzenia brutto

(okoliczność znana sądowi z urzędu; związkowa legitymacja członkowska – koperta k. 83 akt ZUS)

Od 1 czerwca 1976 roku M. K. (2) była zatrudniona w Zakładzie (...) w Ł. na stanowisku szwaczki – akordowy system płac i otrzymywała wynagrodzenie wskazane w stawce godzinowej w wysokości 11,50 zł oraz premię uzależnioną od wykonanej umowy.

(angaż z dnia 16 czerwca 1976 roku – k. 46 verte akt ZUS)

Od 1 kwietnia 1979 roku do 30 czerwca 1985 roku M. K. (1) podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia Zakładu (...).

(zaświadczenie k. 9 akt ZUS)

Od 1 sierpnia 1985 roku wnioskodawczyni prowadziła Zakład (...).

(poświadczenie k. 10 – 10 verte akt ZUS)

W dniu 10 lutego 1998 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o emeryturę.

(wniosek k. 1 – 2 akt ZUS)

Decyzją z dnia 26 lutego 1998 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. nr 46, poz. 250 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17 października 1991 roku o rewaloryzacji emerytur i rent, zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr.104, poz. 450 ze zm.) przyznał M. K. (1) emeryturę od dnia 10 marca 1998 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z dziewięciu lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1984 roku do grudnia 1992 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 55,47 %. Kwota bazowa wyniosła 1147,29 zł, natomiast podstawa wymiaru wyniosła 636,40 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 42 lata i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

(decyzja k.13 akt ZUS)

Decyzją z dnia 15 czerwca 1999 roku na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 162, poz. 1118) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 czerwca 1999 roku o uwzględnienie okresu działalności kombatanckiej, przyznanie dodatku kombatanckiego i ryczałtu energetycznego przeliczył emeryturę M. K. (1) od 1 czerwca 1999 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę. Podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 września 1998 roku wynosi 669,81 zł. Do ustalenia jej wysokości organ rentowy uwzględnił 42 lata, 10 miesięcy okresów składkowych oraz 1 miesiąc okresów nieskładkowych. Po zmianie stażu pracy wysokość emerytury wynosi 720,85 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że do emerytury przysługuje ryczałt energetyczny w kwocie 83,91 zł oraz dodatek kombatancki w wysokości 115,67 zł.

(decyzja k.24 akt ZUS)

Kolejnymi decyzjami Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał waloryzacji, jednorazowej wypłaty, podjęcia wypłaty dodatku kompensacyjnego, ustalenia wysokości i wypłaty rekompensaty w związku z odstąpieniem w 2002 roku od waloryzacji dodatku kombatanckiego, o ponownym ustaleniu i waloryzacji emerytury, o ponownym ustaleniu wysokości emerytury.

(decyzja k . 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 38, 42, 57, 73, 78, 79, akt ZUS)

Decyzją z dnia 28 lutego 2012 roku na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity z 2009 roku Dz. U. nr 153, poz. 1227 ze zm.) oraz § 21 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. z 2011 r. nr 237 poz. 1412) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 10 lutego 2012 roku odmówił M. K. (1) prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia. Organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 19 czerwca 2009 roku dokonał przeliczenia podstawy wymiaru z uwzględnieniem minimalnych wynagrodzeń za okres 12.20.1954 – 31.01.1979 r.

(decyzja k.86 – 86 verte akt ZUS)

Decyzją z dnia 21 lutego 2013 roku na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu przyznał wnioskodawczyni dodatek pielęgnacyjny na stałe od 1 marca 2013 roku, ponieważ ukończyła ona 75 lat.

(decyzja k. 101 akt ZUS)

W dniu 5 sierpnia 2016 roku wnioskodawczyni ponownie wniosła o ustalenie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokości przysługującego jej świadczenia emerytalnego. M. K. (1) wskazała, że ujawniły się nowe okoliczności i nowy dowód w postaci legitymacji ubezpieczeniowej potwierdzającej fakt wykonywania pracy w okresie od 1956 roku do 1979 roku.

(wniosek k. 112 akt ZUS)

Uwzględniając kwoty zapłaconych składek związkowych, jako 1% wynagrodzenia odwołującej się za okresy od 1.01.1957r. do 31.08.1959 r., od 1.10.1959 r. do 30.04.1970 r. oraz kwoty wynikające z angaży za okres od 1.06.1976 r. do 31.01.1979 r. (w przypadku stawki godzinowej została ona pomnożona przez normatywny czas pracy tj. 46 godzin tygodniowo), przy przyjęciu najniższego wynagrodzenia w j. g. u. za okresy, w których nie udowodniono wysokości wynagrodzenia (od 1954 r. do 1956 r. oraz od 1971 r. do 1975 r.), przy przyjęciu zarobków z 20 lat kalendarzowych całego okresu ubezpieczenia, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynosi **90,92 %** z lat: 1957 - 1970, 1980, 1984-1987, 1996.

Do obliczenia powyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury przyjęto jako najkorzystniejsze:

- w 1957 r. – 14 300,00 zł, wwpw – 93,17%
- w 1958 r. – 17 300,00 zł, wwpw – 106,95%
- w 1959 r. – 18 300,00 zł, wwpw – 108,40%
- w 1960 r. – 19 600,00 zł, wwpw – 104,70%
- w 1961 r. – 20 500,00 zł, wwpw – 105,13%
- w 1962 r. – 22 500,00 zł, wwpw – 111,61%
- w 1963 r. – 23 900,00 zł, wwpw – 112,97%
- w 1964 r. – 24 100,00 zł, wwpw – 110,59%
- w 1965 r. – 20 900,00 zł, wwpw – 93,29%
- w 1966 r. – 21 000,00 zł, wwpw – 90,49%
- w 1967 r. – 23 800,00 zł, wwpw – 98,38%
- w 1968 r. – 30 300,00 zł, wwpw – 119,90%
- w 1969 r. – 28 664,00 zł, wwpw – 109,87%
- w 1970 r. – 9 900,00 zł, wwpw – 62,83%
- w 1980 r. – 42 000,00 zł, wwpw – 57,95%

- w 1984 r. – 136 800,00 zł, wwpw – 67,70%
- w 1985 r. – 163 800,00 zł, wwpw – 68,23%
- w 1986 r. – 194 400,00 zł, wwpw – 67,23%
- w 1987 r. – 252 000,00 zł, wwpw – 71,96%
- w 1996 r. – 5 967, 52 zł, wwpw – 56,96%

(wyliczenia ZUS – k.123 - 128 akt ZUS, pismo organu rentowego – k.25-31)

Obecnie wypłacana jest emerytura przy zastosowaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynoszącym **56,94 %**.

(bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych wnioskodawczynie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodziła podstawa do ponownego przeliczenia wysokości emerytury skarżącej, gdyż przedstawiła ona nowe dowody istniejące przed wydaniem decyzji, które miały wpływ na prawo do świadczenia lub na jego wysokość. Wnioskodawczynie załączyła bowiem legitymację związkową wskazującą na wysokość odprowadzanych od jej wynagrodzeń składek na związki zawodowe w spornych latach.

Na mocy art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z dnia 20 maja 2016 r., Dz.U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.) możliwe jest ponowne obliczenie wysokości emerytury lub renty ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Natomiast w myśl art. 15 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę. Z kolei ust. 3 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Stosownie do art. 15 ust. 2a ustawy jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Następnie w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz

- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) – tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonemu dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe z dnia 11 października 2011 r. (Dz.U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Wskazana tu regulacja wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak m. in. SN w wyroku z 25.07.1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324 a także SA w Warszawie wyrok z dnia 4.03.1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7 SA w Rzeszowie z dnia 27.06.1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy SA w Białymstoku III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawie, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni wniosła o uwzględnienie przy wyliczaniu wskaźnika podstawy wymiaru emerytury wynagrodzeń z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) od 13 grudnia 1956 roku do 21 stycznia 1979

roku na podstawie załączonej Związkowej Legitymacji Członkowskiej z adnotacją opłaconych miesięcznych składek związkowych.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń wynika, że wynagrodzenie skarżącej było płacone według stawki godzinowej i nie ma żadnych dokumentów płacowych z okresu od 1.01.1957r. do 31.08.1959 r., od 1.10.1959 r. do 30.04.1970 r. Skarżąca nie miała wpisanych również za ten czas zarobków w legitymację ubezpieczeniową, natomiast opłacała składkę członkowską na związki zawodowe w wysokości 1 % wynagrodzenia.

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonych w sprawie materiałów dowodowych, nie ma żadnych przeszkód do przyjęcia zapisów legitymacji, jako podstawy wyliczenia wysokości wynagrodzeń.

Fakt wyliczenia składki, w wysokości 1 % wynagrodzenia został potwierdzony w pismach (...) Związków Zawodowych, znanych Sądowi z urzędu, które wskazały, że z dokumentów źródłowych Związku wynika, iż składka członkowska w wysokości 1 procenta od zarobku brutto pomniejszonego o podatek od wynagrodzeń, była utrzymywana przez wszystkie kolejne Zjazdy.

Zapisy w legitymacji związkowej, nie dają podstaw do podważania mocy dowodowej tejże legitymacji. Brak jest również podstaw do stwierdzenia, że skarżąca otrzymywała w spornym okresie jakiegokolwiek specjalne dodatki do wynagrodzenia, czy że w zakładzie była wypłacana tzw. 13- ta pensja. Powyższe wynika przede wszystkim z analizy legitymacji związkowej. Dodatkowa nagroda roczna była wypłacana do końca marca następnego roku i stanowiła wysoką kwotę, porównywalną z miesięcznym wynagrodzeniem. Analizując zapisy w legitymacji związkowej należy zauważyć, iż w żadnym roku składka członkowska za miesiące luty czy marzec nie była znacząco wyższa od składek za pozostałe miesiące. Przy czym różnice w wysokości były porównywalne do różnic między innymi miesiącami. A zatem z całą pewnością można stwierdzić, iż składka członkowska nie była odprowadzana od ewentualnej dodatkowej nagrody rocznej, która jeżeli byłaby wypłacana to jako jedyny składnik wynagrodzenia skarżącej mogłaby być elementem spornym.

Zdaniem Sądu oprócz niespornych kwot wynagrodzenia odwołującej się wykazanych złożonymi do akt zaświadczeniami – należy uwzględnić w odniesieniu do nie budzącego żadnych wątpliwości zatrudnienia wnioskodawcy na cały etat w Zakładach (...), kwoty wyliczone z legitymacji związkowej.

Jednocześnie za okres od 1.06.1976 r. do 31.01.1979 r. zachowały się angaże ze wskazaną stawką godzinową. Zdaniem Sądu należy uwzględnić w odniesieniu do nie budzącego żadnych wątpliwości zatrudnienia wnioskodawczyni na cały etat w Zakładach (...), za wskazany okres, kwoty wyliczone ze stawki godzinowej, chociaż należy domniemywać, iż rzeczywiste wynagrodzenie skarżącej było zapewne wyższe, (co potwierdzają zaświadczenia Rp-7 z innych lat oraz treść świadectwa pracy i angaży), ale tego faktu w sposób pewny i konkretny, co do wysokości wnioskodawczyni nie udowodniła wiarygodnymi kartami płac lub innymi dokumentami płacowymi. Dlatego w przypadku stawki godzinowej została ona pomnożona przez normatywny czas pracy tj. 46 godzin tygodniowo. Za pozostałe okresy, w których nie udowodniono wysokości wynagrodzenia przyjęto najniższe wynagrodzenia w j.g.u. (od 1954 r. do 1956 r. oraz od 1971 r. do 1975 r.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, w przedmiotowej sprawie uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, po szczegółowym jego przeanalizowaniu i dokonaniu oceny wiarygodności potwierdził, w sposób nie budzący wątpliwości wysokość wynagrodzeń otrzymywanych przez wnioskodawczynię w tym spornym okresie zatrudnienia.

W kontekście treści wskazanych wyżej przepisów i rozważań brak przesłanek prawnych do zaniechania przez organ rentowy obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia wnioskodawcy. Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wysokości zarobków ze wskazanych lat oraz wyliczenia wskaźnika. Niewątpliwie również przejęte do obliczenia lata 1957 - 1970, 1980, 1984-1987, 1996, są najkorzystniejszymi z całego okresu zatrudnienia wnioskodawczyni.

A zatem przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 90,92%, świadczenie wnioskodawczyni będzie niewątpliwie wyższe.

Na podstawie art. 129 § 1 ustawy, Sąd przeliczył wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 sierpnia 2016 roku, czyli od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożyła ona wniosek.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak sentencji.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Koszty poniesione przez ubezpieczoną wyniosły łącznie: 360,00 złotych. Odwołanie od decyzji z dnia 24 sierpnia 2016 roku ubezpieczona wniosła 26 września 2016 roku, wobec czego koszty zostały ustalone w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2016.1668) obowiązującym od dnia 27 października 2016 roku.

Na mocy bowiem § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.